

Гелетій Олександра Олександрівна
студентка юридичного факультету
Науковий керівник – к.ю.н., професор Тищенко С.О.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ ЯК ОСНОВНИЙ НАПРЯМ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: ПЕРЕДУМОВИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Україна обрала європейський напрям зовнішньої політики не тільки через географічні передумови, а в першу чергу, через те що європейські стандарти життя вважаються одними із кращих в світі. Як соціальна держава Україна має на меті гарантувати всі умови для розвитку суспільства. Вступ в ЄС сприяє забезпеченню в Україні високих стандартів політичної, правової, соціальної та культурної політики.

Євроінтеграційні процеси України стали предметом дослідження таких вітчизняних вчених, як: Базилюка Б.Г., Білоусов М.М., Гайдуков Л.Ф., Копійка В.В., Лошкарьова О.С., Манжола В.А., Муравйова В.М., Наливайко Л.Р., Ситник С.В., Сіденко В.А., Ченчик Д.В., Черноплеча О.М., Шинкаренко Т.І., Шульга Р.О. та інші. Не заперечуючи вагомому внеску зазначених дослідників у вивченні процесу євроінтеграції в Україні, варто зазначити, що дослідження передумов та перспектив євроінтеграції, як основного напрямку зовнішньої політики України на сучасному етапі, є актуальними питаннями у зв'язку з активним розвитком зазначеної сфери.

Україна, потребує сталого зростання економіки та підвищення добробуту народу і розраховує досягти цієї мети на шляху євроінтеграції. Проте, виявляється, що євроінтеграційні успіхи не такі вже й визначні, що зумовлено наявністю в ЄС низки проблем інтеграційного характеру. Це пояснюється тими чинниками, що нині основною метою зовнішньої політики України є саме євроінтеграція, а запровадження європейських стандартів в усіх сферах життя – головне завдання внутрішніх реформ. Угода про асоціацію України з ЄС передбачає вихід відносин на новий рівень – перехід від партнерства і співробітництва до політичної асоціації та економічної інтеграції. Угода створює передумови для подальшого вступу України до Європейського Союзу, проте – не є ані його гарантією з боку ЄС, ані зобов'язанням з боку України [1]. Для того щоб реалізувати мету угоди, необхідно провести ряд політико-правових та соціальних реформ.

Стратегічною метою України на даний момент є підвищення національних стандартів життя і демократичних засад до рівня європейських, що сприятиме вступу нашої країни до ЄС. Політична визначеність України, а також реформування української економіки до європейських стандартів є найважливішим, першочерговим завданням України в контексті членства в ЄС [2]. Для того щоб процес інтеграції відбувся, Україні необхідно суттєво змінити процес реалізації економічно-фінансової політики. Науковці зазначають, основною передумовою забезпечення ефективності вказаних заходів має стати перегляд існуючих пріоритетів інвестиційного та інноваційного розвитку. Для України може бути доцільним розбудова системи інноваційної інфраструктури (центрів трансферу технологій, технопарків тощо) з метою стимулювання поширення інновацій та нових технологій, залучення науково-дослідних установ до реалізації проектів, особливо на регіональному рівні [3, с. 35; 4, с. 25-27].

Європейський Союз є унікальним міжнародним утворенням, тому саме процес європеїзації відкриває для України нові можливості для реалізації публічної політики та накладання обмежень щодо національної політики. Важливим досягненням на євроінтеграційному шляху України є формування договірно-правових і політичних засад співробітництва з ЄС. Базовим документом, який визначив правовий механізм двостороннього економічного, фінансового, соціального і культурного співробітництва та розвитку політичного діалогу. ЄС допомагає створювати безпечніші і більш сприятливі умови життя в межах своїх власних кордонів. В той же час, Європейський Союз завжди готовий поділитися своїми здобутками та цінностями з країнами та людьми, що знаходяться поза його межами [4].

В той же час необхідно зазначити, що незважаючи на те, що євроінтеграція для України це дійсно складний процес, вже зроблено рішучі кроки на шляху до членства в Європейський Союз, тому постає необхідність в найближчі строки сприяти усуненню усіх можливих перешкод на шляху до євроінтеграції, а саме: а) по-перше, обстоювати відповідність критеріям, що визначені Європейським Союзом; б) по-друге, виконувати всі зобов'язання та відповідальність, дотримуватися умов, необхідних для вступу до ЄС; в) по-третє, привести всі органи влади у стан гармонійного функціонування та

поглибити взаємозв'язки та контакти з державами членами Євросоюзу [5].

Отже, як бачимо ЄС відкриває можливість переходу відносин на новий рівень від звичайного партнерства до політичної асоціації та великого економічного розвитку. Але, процес євроінтеграції є досить складним. Для вступу в ЄС потрібно дотримуватися певної стратегії та виконувати необхідний перелік умов.

Література

1. Резнік Н.П. «Український Вибір – Євроінтеграція: Економічні вигоди та історичні Засади» / *Збірник наукових праць ВНАУ Серія: Економічні науки*. 2013. № 3 (80).
2. Ставська Ю.В., Дмитренко І.А. Переваги та ризики Євроінтеграції для України.
3. Пайкова А.Ю., Вайноська Г.С. Актуальні питання щодо інтеграції України до Європейського Союзу / *Економічний простір*. 2016. № 115. с. 35.
4. Яковенко Л. Роль банків в інвестиційному забезпеченні діяльності сектора / *Банківська справа*. 2000. № 1. С. 25-27.
5. Особливості та перспективи інтеграції України до Європейського Союзу: file:///C:/Users/Админ/Downloads/app_2012_24_66.pdf.

Глушко Ольга Андріївна
студентка юридичного факультету

ПРАВОВІ ЗАСАДИ СТАТУСУ ПОЛІТИЧНОГО ЗЛОЧИНЦЯ ПРИ ВЛАДІ

Політичний злочинець, як явище, супроводжує історію людства здавна – від самого початку утворення держави. Бажання прийти до влади, встановити свої правила, режим та в цілому використати державу задля своїх потреб, не раз ставало причиною створення окремого виду злочинця, як – політичний злочинець. Незважаючи на демократизацію політичних процесів у світі, а також принципів міжнародного права загроза приходу до влади політичних злочинців існує і сьогодні.

Політичні злочинці являють собою значну загрозу для людства, наслідки від їх злочинної діяльності неймовірно руйнівні. Прикладом може слугувати Друга Вітчизняна війна 1941-1945 р. в якій загинуло мільйони людей, зруйновані школи, заводи, будівлі все це було спричинено приходом до влади політичних злочинців, які використовували людей, як знаряддя скоєння міжнародного злочину. Завдяки Нюрберзькому процесу було засуджено керівників гітлерівської Німеччини. Нюрберзький процес завдав початок прецеденту підсудності вищих державних керівників міжнародним судом, а також цим самим зруйнував середньовічний принцип «Королі підсудні тільки Богу» Саме з Нюрберзького процесу почалась історія міжнародного кримінального права [1]. Але, навіть з плином часу визначення поняття хто саме такий політичний злочинець при владі не встановлено.

Так, науковці мають своє тлумачення щодо політичного злочинця, а саме: Н.С. Лейкін, Г.М. Мінковський, А.Б. Сахаров, Ю.М. Антонян вважають, що особа політичного злочинця – це певний соціальний тип, і обмежують загальне поняття особи політичного злочинця системою специфічних, не властивих законослухняним громадянам якостей, або таких, що мають особливу анти-соціальну спрямованість [2]. Можна зробити висновок, що політичний злочинець при владі – це особа, яка ставить за мету досягнення влади задля своїх деструктивних цілей, а також являє собою синтез різних явищ соціальної та біологічної властивості.

Типи і класифікації політичних злочинців не є вичерпними. За С.М. Ішаков існує поділ політичних злочинців за характером мотивації: ідеологічний тип; релігійний тип; корисливий тип; владний тип (прагне одержати владні повноваження; боягузливий (зраджує батьківщину через страх) [3, с. 433].

Наразі ми можемо спостерігати, що феномен політичного злочинця при владі є і зараз. Кількість війн зростає, настає загроза незалежності держав, а також загроза порушенню прав людей. В залежності від того, як людина пізнає себе залежить його подальша реакція і дії на ту чи іншу ситуацію. Поведінка людини і його взаємини з людьми, з навколишнім середовищем, інститутами і нормами, залежить, як від зовнішніх, так і від внутрішніх чинників, що впливають на індивіда [4, с. 103].

Отже, незважаючи на політичних злочинців, людство прагнуло і завжди буде прагнути до ідеального, щасливого, мирного життя без злочинних проявів. Ними рухає незмінне, шляхетне, високе прагнення змінити світ та суспільство на краще. Створені людством міжнародні організації повинні об'єднати свої зусилля для блокування деструктивних намірів політичних злочинців. Існує практична